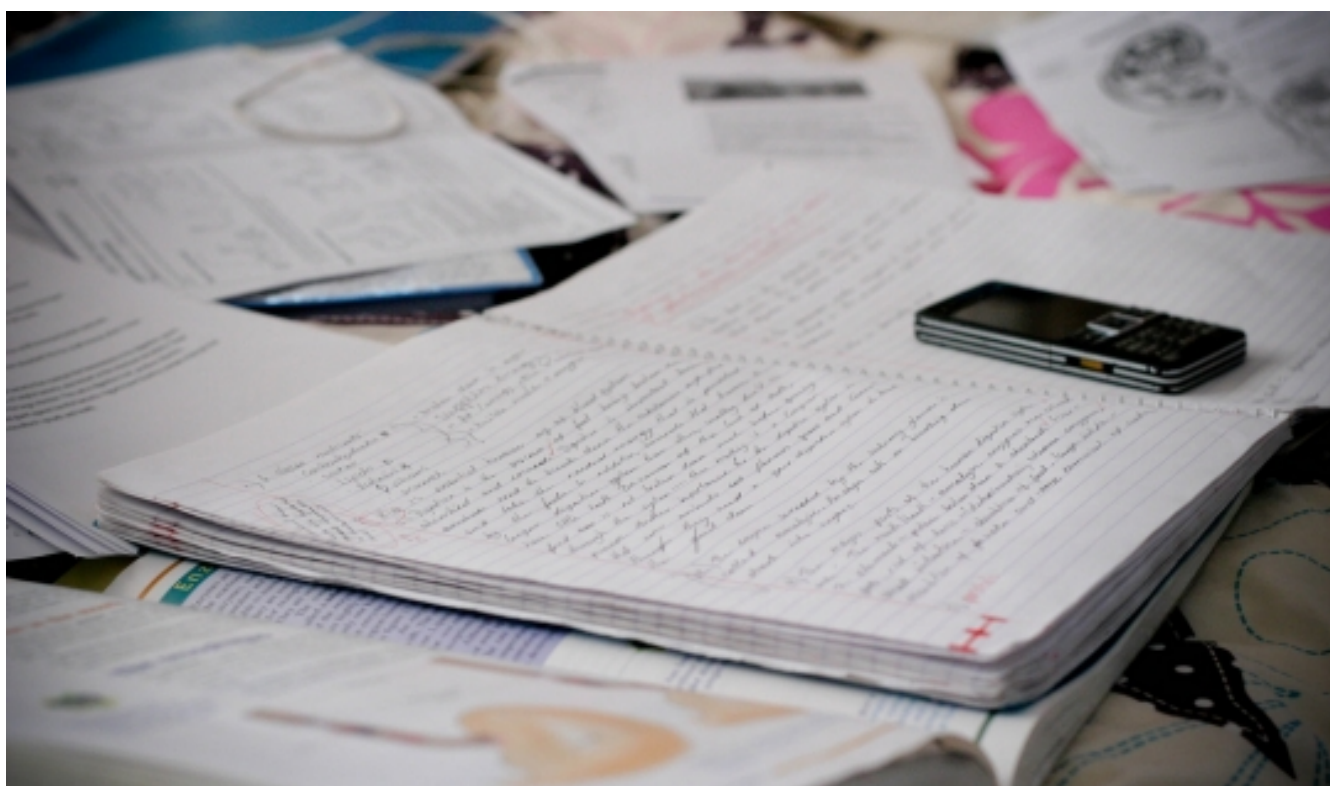

Sortir de l'armari

16/12/2011

Sortir de l'armari

Resum:

Recentment he passat uns dies a Anglaterra, en una zona més aviat rural, i m'ha sorprès positivament observar com d'integrades estan les entitats socials (allà en diuen charities) a la vida quotidiana de la ciutadania.

Jaume Albaigès

[@jaume_albaiges](#)

Impulsor de SinergiaCRM i responsable de TecnolONGia.org

[més articles de Jaume Albaigès](#)

Per exemple, és relativament senzill trobar botigues d'organitzacions no lucratives de perfils molt diversos als carrers comercials, fins i tot en pobles relativament petits. S'hi venen productes de segona mà, sobretot roba, però també objectes de regal, merxandatge de l'entitat, etc. Són botigues que fan goig i atrauen clientela amb prou facilitat. Per nodrir-les utilitzen sistemes de recollida de roba usada porta a porta. No és estrany que en les diferents parts del procés hi integrin persones en risc d'exclusió o amb discapacitat.

En general són coses que aquí també fem, però em van interessar especialment dos aspectes diferencials: d'una banda, la integració dels processos. Que una entitat de cooperació internacional faci alhora inserció laboral, no tant com a especialitat pròpia sinó per coherència missional és un valor que a vegades trobo a faltar en el nostre entorn, on en general tendim a pensar molt en clau del propi projecte i ens costa incorporar valors d'altres sectors.

De l'altra, la intensitat. Com deia al principi, les charities formen part de la vida quotidiana de la gent igual com l'anar al pub. Amb naturalitat i complicitat. Jo diria que aquí, sovint, encara ho vivim amb massa militància i excepcionalitat. Això no està malament, però també hauríem de poder ser més pluja fina i arribar a més gent.

En la breu estada anglesa també he observat que hi ha vehicles que llueixen adhesius en què identifiquen els propietaris com a socis d'una o altra organització.

Aquí presumim d'equip de futbol i poca cosa més. Així mai no aconseguirem trencar el cercle dels convençuts. A la nostra societat, a les nostres entitats, necessitem persones disposades a sortir de l'armari, a explicar amb orgull (que no vol dir amb idolatria o sense autocrítica) a quines entitats donen suport i per què ho fan.

Etiquetes: [Jaume Albaigès](#), [ong](#)

